

ORDO FRATRUM
MINORUM

PISMO GENERALNOG MINISTRA

*svim postulantom, novacima i privremeno
zavjetovanim fratriba Reda manje braće*

u prigodi 800. obljetnice Preminuća
svetoga Franje

1226 — 2026
Franciscus
Eight Hundredth Anniversary of the Death of St. Francis

La Verna, 17. rujna 2026.
Blagdan Rana svetoga Franje

Draga braćo,

Gospodin vam dao mir!

Pišem vam na dan kada je, prije više od osamsto godina, ovdje na La Verni Gospodin utisnuo u Franjino tijelo znakove svoje Muke. Od tih rana pa sve do Preminuća, koje ćemo slaviti za nekoliko tjedana, proteže se jedan te isti put: put čovjeka koji je Kristu prepustio posljednju riječ o vlastitom životu.

Želim doprijeti do svakoga od vas — postulanta, novaka i privremeno zavjetovana — misleći na vaša lica i na pitanja koja nosite u srcu. Vi ste mlado lice Reda. Po vama Gospodin i dalje poziva ljude koji žele živjeti Evanđelje u obliku života koji je objavio Franji.

Slaviti Preminuće ne znači samo prisjećati se dana Franjine smrti. To znači promatrati život koji se u potpunosti darovao. Nakon što je do kraja prošao putem Evanđelja, Franjo ulazi u Očev zagrljaj. Zato Preminuće ne pripada samo prošlosti: ono pokazuje cilj prema kojem hodi svaki fratar. Ne uspjeh, ne ugled, nego puno zajedništvo s Bogom.

Baština koju Franjo ostavlja braći nije ni program ni organizacija, nego življeno Evanđelje, njegov blagoslov i bratstvo. To je ono što danas primite.

Ostanite s Kristom

„Nada sve moraju čeznuti za tim da imaju Duha Gospodnjega i njegovo sveto djelovanje“ (PPr 10,8): tim riječima Franjo sažima ono što je najvažnije. Što više budete učili prebivati u Gospodinu, to ćete bolje znati živjeti kao braća. Vaš poziv ne proizlazi iz nekog osobnoga projekta, nego iz pogleda koji vas je susreo i koji vas i dalje poziva da sve ostavite: „Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.“ (Mk 10,21).

Ako taj pogled oslabi, bratstvo gubi svoje središte, a naše poslanje dolazi u opasnost da postane tek puka aktivnost.

Živimo u vremenu koje neprestano traži našu pozornost. Zato fratar mora naučiti zastati. Čuvajte osobnu molitvu, Euharistiju u kojoj se Krist daruje, Liturgiju časova koja vas sjedinjuje s molitvom Crkve. Zastanite pred Riječ i tražite tišinu klanjanja; i, poput Franje koji se vraćao u samotišta, pronađite vrijeme za pustinju.

Šutnja nije praznina: ona je mjesto gdje Bog govori srcu.

Život u Duhu ne udaljava nas od braće; on nas osposobljava da ih ljubimo. Franjo je izlazio iz samotišta s novim očima, sposobnima u svakom stvorenju prepoznati brata. Kontemplacija je hranila njegovo poslanje. Tako će biti i s vama.

„Gospodin mi dade braću“

„Gospodin mi dade braću“ (Opor. 14). Tako se Franjo u Oporuci prisjeća trenutka kada je sve počelo. A kada je zatražio da ga vrate u Porcijunkulu, želio se vratiti na mjesto gdje mu je Gospodin darovao prvu braću.

Ne kaže: „Ja sam ih izabrao.“ Prepozna je ih kao dar koji je primio.

Tako će biti i s vama. Braća neće uvijek imati vaš karakter niti vaše ideje. Neki će vas odmah razumjeti; drugi će vas staviti na kušnju. Pa ipak, svaki je od njih dar povjeren vašem životu.

Ne ulazite u Red kako biste sebi izgradili svijet po vlastitoj mjeri, nego da dopustite da vas preobrazi susret s braćom koju možda sami ne biste izabrali. Upravo tako učimo slušati prije nego što govorimo, tražiti oprost prije nego što se opravdavamo, učimo zajedno nositi teret međusobnih slabosti.

Bratstva ne rastu tako što izbjegavaju bilo koju poteškoću, nego tako što upravo kroz poteškoće prolaze u svjetlu Evanđelja. Imajte hrabrosti graditi zajednice u kojima jedni drugima možemo vjerovati, u kojima se nitko neće osjećati osuđenim ili ostavljenim. I po tome će svijet prepoznati vjerodostojnost našega navještaja.

Zrelo i slobodno srce

Milost ne zamjenjuje našu ljudskost: ona je preobražava. To se kod Franje vidi sve do posljednjega trenutka: oko njega, dok umire, nalaze se brat Leon, brat Bernard, brat Anđeo i brat Rufin, „brat« Jakoba“ — Franjo ostaje čovjek koji i dalje ljubi slobodno i nježno. Nećete postati dobri franjevci usprkos onome što jeste, nego upravo kroz to što jeste.

Zato vam formacija želi pomoći da postanete ljudi pomireni sa samima sobom, sposobni upoznati vlastito srce: želje koje u vama žive, strahove, rane, ono što vas pokreće i ono što vas zadržava.

Ne bojte se svoje životne priče, pa ni one obiteljske, pa niti njezinih najtežih stranica. Prinesite je u molitvi i duhovnoj pratnji. Ono što se prihvati i integrira postaje plodno; ono što ostane skriveno, s vremenom postaje teret.

Često se zapitajte: kakvog to čovjeka Gospodin oblikuje u meni?

Afektivnost nije prepreka posvećenom životu. Čistoća ne traži hladno, nego slobodno srce: srce sposobno ljubiti mnoge, a nikoga ne posjedovati. Gradite zdrava prijateljstva koja nisu ni fuzija s drugima ni izolacija.

Prihvatite činjenicu da su vam drugi potrebni. Dopustiti da vas drugi upoznaju, prate, pa čak i ispravljaju, to nije slabost; to je zrelost.

Tko prepozna je da je sve primio kao dar, teško će izgubiti radost svoga poziva.

Doći će samoća, umor, nerazumijevanje, kušnje. Bit će lako potražiti utočište u aktivizmu ili se sakriti iza duhovne maske. Pristup društvenim mrežama i njihovo korištenje može naizgled anestetizirati tu prazninu. Od nas se traži da rastemo u odgovornoj slobodi kako bismo naučili živjeti u tom digitalnom prostoru. Ali zreo čovjek nije onaj koji ništa ne osjeća: zreo je onaj koji zna ono što proživljava staviti pred Boga i podijeliti s braćom.

Pogledajte ponovno Franju. Bolestan, gotovo slijep, ranjen i onime što u Redu nije išlo onako kako se nadao, ne zatvara se u sebe niti postaje ogorčen. Blagoslivlja. Pjeva. Čak i smrt naziva „sestrom“. To je plod pomirenoga srca.

Budite uistinu manji

Nutarnja sloboda ima ime koje pripada samoj srži našega poziva: postati manji.

U posljednjim trenucima svoga života Franjo traži da ga golog položi na голу zemlju. To nije samo gesta siromaštva: to je posljednji čin života koji sve vraća Ocu.

Biti manji znači ništa ne zadržavati za sebe, izabrati posljednje mjesto jer je to mjesto koje je Krist izabrao.

Kultura u kojoj živimo neprestano nas potiče da se ističemo, afirmiramo, tražimo priznanje. Ni redovnički život nije imun na tu napast. Zato čuvajte malenost kao dragocjeno dobro.

Čovjek uči postajati manjim kroz jednostavne stvari: u skrivenim služanjima, u zajedničkom radu, u poniznom prihvaćanju ispravaka, u tome da dopusti drugima da mu pomognu, a da se toga ne srami.

Božji narod zaboravit će mnoge naše riječi, ali teško će zaboraviti brata koji zna slušati, dijeliti život siromašnih i hoditi uz one posljednje.

Franjo je u zagrljaju gubavca prepoznao Kristovo lice. I vi ćete ga susresti ondje gdje svijet prolazi ne obazirući se: u siromašnima, bolesnima, usamljenima, u onima koji traže smisao života. Dopustite da vas oni evangeliziraju.

Red koji govori svim jezicima

Pripadate bratstvu koje nadilazi granice provincija i kustodija, naroda i kultura. To je jedan od najvećih darova koje je Gospodin povjerio našem Redu.

Ne dajte se zatvoriti u preuske horizonte. Već od prvih godina formacije učite se osjećati braćom cijeloga Reda, prije nego li braćom neke provincije ili kustodije.

Međunarodnost se ne sastoji jednostavno u tome da živimo s braćom iz drugih zemalja. Ona znači dopustiti da nas drugi preobraze. Zanimajte se za kulturu svoga brata, naučite nekoliko riječi njegova jezika, slušajte povijest njegova naroda.

Jedinstvo ne nastaje brisanjem razlika, nego dopuštanjem Duhu da ih preobrazi u zajedništvo.

Franjo je sanjao o braći koja bivaju poslana u svijet kao ponizni ljudi, bez težnje za vlašću, sposobni svakoga susresti s poštovanjem. Taj se san nastavlja svaki put kada bratstvo postane domom za ljude različitih naroda i znakom doista katoličke Crkve.

Bratstvo koje evangelizira

„Evo, ja vas šaljem“ (Mt 10,16). Poslanje ne počinje kada primite određenu službu. Ono počinje danas.

Pomireno bratstvo već je Evanđelje. Vaše poslanje već počinje načinom na koji gledate jedni druge, međusobno se slušate, ispravljate i podupirete.

Jednoga dana bit ćete poslani propovijedati, poučavati, pratiti druge i služiti. Neki će poći na druge kontinente; drugi će ostati u svojoj domovini. Ali prvo je poslanje dopustiti da budete poslani.

Svijet očekuje braću sposobnu živjeti na granicama: onim zemljopisnim, ali i ljudskim, kulturnim i duhovnim. Danas smo pozvani prelaziti i digitalne granice, uključujući i one umjetne inteligencije. One su presudne u promjeni epohe kroz koju prolazimo i traže od nas veliku pozornost. U svemu tome pozvani smo postati ne ljudi koji brane neki prostor, nego braća koja otvaraju putove pomirenja i mira.

Ne bojte se potrošiti svoj život. Redu prije svega nisu potrebni stručnjaci, nego ljudi Evanđelja. Crkvi je potrebna vaša velikodušnost, a svijetu vaša nada.

Hodite u radosti

Mnogi će gledati u vas kako bi shvatili isplati li se slijediti Krista. Neće vas vjerodostojnima učiniti savršenstvo, nego nada.

Franjevačka radost ne proizlazi iz odsutnosti kušnji: ona izvire iz sigurnosti da Krist hodi s nama. Franjo je upoznao nerazumijevanja, bolesti i razočaranja, a ipak je nastavio pjevati; upravo je pred smrću sastavio svoj hvalospjev.

Čuvajte tu radost: ona je najljepši dar koji možete ponuditi Crkvi i svijetu.

„Ja sam svoje učinio, a što vi treba da učinite, neka vas pouči Krist“

Predaja nam prenosi riječi koje je Franjo uputio braći prije svoje smrti: „Ja sam svoje učinio, a što vi treba da učinite, neka vas pouči Krist!“ One prolaze kroz osam stoljeća i danas dopiru do svakoga od vas. To su riječi čovjeka koji je sve predao u Kristove ruke.

Želim vam da sačuvate živom ovu iskru i da dopustite Duhu Gospodnjemu da je svakoga dana ponovno raspiruje. Upravo po takvim ljudima Gospodin nastavlja obnavljati naš Red, mnogo više nego po našim strukturama ili programima.

Dok slavimo osamstotu obljetnicu Preminuća našega oca svetoga Franje, svakoga od vas povjeravam zagovoru Bezgrešne Djevice Marije, svete Klare i svih franjevačkih svetaca.

Neka Gospodin čuva vaš poziv i neka vam dadne da ustrajete u radosti sve do kraja.

Od srca vas blagoslivljam i pratim svojom molitvom.

Uz bratski pozdrav,

Fra Massimo Fusarelli OFM

Fra Massimo Fusarelli OFM
Generalni ministar

ORDO FRATRUM
MINORUM

Curia Generalis
Via di S. Maria Mediatrice, 25
00165 Roma, Italia
www.ofm.org